

Tidender

Nr 6. 1970 Årg 1

Ansvarig utgivare : Anders Jörle

JANUARI

DETTA ÄR NUMMER

SEX

Jag är skapande konstnär

Du har sinne för journalistiska effekter

Jörle tjänar pengar på tjugofemöresberättelser

O.S. - H.H.

Tidender nr 6
innehåller:

Mårten's Salt av Mårten Rosenqvist	sid 2
Bojkotta Centralproven av Arne Jarrick	sid 4
Sommarminnen av Hans von Schreeb	sid 5
Snön av Stefan Espmark	sid 6
Biafra av Anders Jörle	sid 8
Ett bokhandlarbiträdets betraktelse av Göran Rännefors	sid 10
En arbetare av Stig Nordgren	sid 11
Fjärilen av Benjamin Braddock	sid 12
Jan Räv av Anders G. Myrsten	sid 13
Gruvarbetarstrejken av Hans Temrin	sid 14
Se barnen de små klippt ur SvD	sid 16

* Denna betraktelse fortsätter
på sid 16.

MÅRTEN'S EGEN LILA SPALT. U.P.A.

NYTT FRÅN NÖJESVÄRLDEN

För dig som vill hålla dig ajour
med den aktuella nöjesutveck-
lingen kan jag göra ett smält
sensationellt avslöjande:

Sveriges innepiple= "The Swe-
dish Jet Set" har numera bildat
det hemliga förbundet "Disko-
tekologerna-Sanningssökarna".
Föreningen håller möten för nya
medlemmar på Stureg. under täck-
namnet "Cat Ballou". Rekommenda-
tioner kan fås av G. Rännefors.
Syftet är att uppnå kontakt utan
hjälp av de konventionella kom-
munikationsmedlen såsom tal,
hörsel och syn. För att uppnå
denna effekt är mötesplatsen
helt mörklad och ljudet öron-
bedövande. Tanken är nu att man
med div. fantasifulla rörelser
och ansiktsuttryck skall komma
i kontakt med sin partner som
, om du lyckas, vänligen låter sig
bjudas på en öl.

Om du övar flitigt har du dess-
utom chans att erövra diskoteko-
logie magistersgraden som för-
lämnar dig att bära åtsmitande
brallor och genomskinlig skjorta.
Du får även besöka föreningens
super-pop-ställe, "Alexandras"
på Biblioteksgatan, där du kan
få träffa "ultrakändisarna" och
folk på väg uppåt.

fort. nästa sid.

forts. p. MÅRTENS SPALT U.P.A.

Innan du kommer så långt så skulle jag dock vilja ge dig några tips som säkert kommer att underlätta din karriär inom detta fack.

1. Försök aldrig se ut som om du har roligt. Se alltid ut som om du har för avsikt att gå när som helst.
2. Prata aldrig med din dans-partner.
3. Om du pratar: Fråga aldrig om Han/Hon går där ofta. Den sortens konversation hör till en annan generation.
4. Säg istället att du har en superlacker, jättesäker bil som står utanför och bara väntar på att få göra en riv-start.
5. Följ dessa råd och du lyckas.

De så omstridda skatteskalorna, som finansminister Sträng så envist vägrar att visa för sina polare i riksdagen, har nu avslöjats, efter mitt inside-reportage i kanslihusets kassaskåp. Följande kan noteras: Det är inte alls fråga om några skatteskalor, utan ett nytt förslag till deklarationsblankett. Blankettens utformning kommer att i hög grad förenkla svenska folkets deklarationsarbete

forts.

MÅRTENS SPALT U.P.A.
forts. nästa spalt

Mårten Rosenqvist PRÄSTGATAN 34 • TELEFON 08/11 98 22 • STOCKHOLM

samtidigt som staten kommer att få vidkännas en betydande inkomstökning. Förutom de nödvändiga personuppgifterna behöver man endast besvara några frågor på följande sätt:

1. Hur mycket pengar har Ni?
2. Var har Ni dem?
3. När kan vi komma och hämta dem? (Nr.3. kommer eventuellt att utbytas mot: Vi kommer och hämtar dem, enligt förslag från Bosse Ringholm, SSU)

P.S.

Blanketterna kommer att distribueras så fort finansministern har avslutat renoveringen av sitt nyinköpta hus i Gamla Stan.

D.S.

"Aktivering av utrikespolitiken" är den term som svenska regeringen kärleksfullt använder sig av för att förklara Sveriges förhållanden ute i stora världen.

Det slår mig dock att denna term ingalunda är speciellt nypåfunnen. Den användes redan på 1600-talet i betydelsen: Erövra (och förtryck) alla stater som gränsar till vårt eget land.

Dagens betydelse förefaller mig dock något annorlunda, kanske så här: Ge diplomatiskt erkännande och ekonomiskt bistånd till de länder som ligger så långt bort som möjligt.

(det här var väl riktigt reaktionärt, va?) M.

4.

BOJKOTTA CENTRALPROVEN!!!

av Arne Jarrick

Principen med centrala prov är orättvis:

1) eftersom resultatet från det centrala provet i ett ämne övar inflytande över betygen i andra ämnen,
2) eftersom ingen klassenhet i Sverige i samma årskurs hunnit lika långt i sina studier och ofta inte ens använder likvärdigt material, då dom utsätts för de centrala proven, med för alla identiskt innehåll, på samma tidpunkt och med samma bedömningspunkter med hänsyn till betygsätningen (Betygen som endast visar hur effektivt man lyckats och hur väl förberedd man är att leva i ständig konkurrens),

3) eftersom ett enskilt betyg inom ramen för det relativa betygssystemet ursprungligen var avsett att a) spegla en kunskapsmängd, som redovisats av alla elever i landet med samma betyg i samma årskurs och linje och b) stå i en genom normalfördelningskurvan (en kurva som visar hur dom olika betygen ska fördelas på eleverna) fastställd relation till dom övriga betygen, som i sin tur tjänar som måttstock på en av det första betyget beroende kunskapsmängd som ska redovisas.

Följdaktligen innebär detta:

a) att varje pejling av kunskaper måste vara centralt dirigerat och samordnat i alla avseenden, vilket är en ormlighet. Dom sporadiskt återkommande proven är en otillräcklig mätare på dom "relativa kunskaperna".
b) att ett betyg i verkligheten inte tjänar som måttstock på en absolut mängd erhållen kunskap, utan kan oavsett vilket betyg man fått innebära att man är fullkomligt renons på kunskap eller vet allt och en mängd variationer däremellan, det första beroende av det andra som är beroende av det första... en evig cirkel.

Kontentan av ovanstående resonemang är att en elev med exempelvis 5:a i ett ämne, i princip inte behöver omfatta några kunskaper alls.

Slutligen vill jag bara säga att dom centrala proven ger SÖ:chefen Orring och hans medarbetare ytterligare en möjlighet att tvinga kvar oss i en hänsynslös kamp i jakten efter dom i grund innehållslösa betygen, fast vi inte har något objektivt intresse (om än subjektivt som ett resultat av SÖ:s manipulationer) av att slå ut våra kamrater.

BOJKOTTA CENTRALA PROVEN !!

Arne Jarrick

BOJKOTTA CENTRALA PROVEN

Ur mitt skrivbord kröp härom dagen följande lilla brev fram. Efter en kort men intensiv jakt runt rummet, fångade jag det, läste det och beslöt att detta var något för Tidender. Tyvärr kan jag inte ta åt mig äran av att ha författat det, men
..... mycket nöje.

Rise

Ur Affärslivet

En till New York inflyttad f.d. tysk affärsman har erhållit ett parti kaffe, som inte är tillfyllt, och sänder leverantören en reklamation av följande lydelse:

Schentlemens.

Der letet two packages off koffee we got from you vos mit ratt schidt gemixt. Der koffes may be enuf gut but der ratt schidt schhoils der trade. Vi did not see de ratt duds in der samples you sendt down to us.

It takes so mutch time to pick der ratt schidt out from der koffee. Ve order der kleen koffes undt you shipt schidt mixt mitt der koffee. It vos a mistake, yes? We like you to schipp us der koffee in von sack undt der ratt schidt in von odder sack, den ve mix it to woot der ~~business~~. Blease rite if we schould schipp back der schidt undt keep der koffee or keep der coffe undt schipp back der schidt or schipp back der hole schitten vorks.

Ve want to no rote in dis madder, but ve do not like dis dam ratt schidt business.

Mit much respect

P.S. Is it de same price for der kleane koffee as for der koffee mit schidt gemixt?

Apropå

Varningen går bredvid är icke överflödig. För dem av oss som har sett den vansinnesglint som Göran får, så fort han känner bilavgaser, ser vi det som vår skyldighet att varna allmänheten. Enligt rykten, bygger familjefäderna i Jakobsberg, vallgravar runt sina hus för att skydda barn och blomma. Vi i Norra Latin kan fortfarande känna oss säkra. Göran åker tåg, där han har en halvtidstjänst som pendelhumorist.

HvS

Sommarminne

Nu är det vinter, ibland när det känns som kallast och jag deppar, tänker jag på sommaren. Det var i fjällen, en sen augustinatt. Jag hade gått hela dagen. Kvällen var härligt varm och jag njöt av känslan av att vara fri, att vara ensam med bergen omkring mig som stora tysta vittnen. När jag kom fram till välet för min vandring, vid foten av ett fjäll, klädde jag av mig naken och badade i en fjälltjärn. Efter det att jag kom upp ur vattnet, lade jag mig på rygg och tittade på en stjärnklar himmel. Det var fantastiskt, att vara så nära naturen, att känna att jag tillhörde den. Jag såg många av de stjärnbilder, som min far lärde mig när jag var liten. Till slut stod jag inte ut längre, det var för vackert, för underbart, tänk om det alltid kunde vara så här.

I mitt huvud kretsade tanken, det här kommer du aldrig att få uppleva igen. Intrycken blev överväldigande, jag grät, en skärande och klagande gråt.

Nu sitter jag här, men i sommar måste jag upp till min egen fjälltjärn. Inget får hindra mig.

sign. Barjets

Varning!

GÖRAN RÄNNEFORS HAR FÅTT
KÖRKORT

ALLMÄNHETEN VARNAS

INNEVÄRNARNA I JAKOBSBERG
UPPMANAS ATT UNDER DET
NÄRMASTE HALVÅRET HÅLLA
SIG INOMHUS

HvS

SNÖN

Det var vinter i Stockholm. Snön låg grå och fin på marken. Kallt var det oxå. Fåglarna hade för länge sedan frusit ihjäl. Bilarna, de som ännu gick, hostade sig fram förföljda av ofantliga avgasmoln. Ofantligt var just vad det skulle bli.

Det var lördagskväll och Svenson satt å såg på Hylands Hörna, och det började snöa. Inget märkvärdigt med det, men det var inte lite det snöade. Nä, inga hämningar här inte. Det växte ner. Inte som vanligt, små söta flingor som dalar, nej det var som om man hällde ner hundar och katter över Stockholm. ~~By~~

Dunnsarna överröstade TV-n och allt annat ljud, men svensson ökade bara volymen till max. Tillslut var oväsendet för svårbenästrat. Svenson stängde av TV-n, tittade förstrött ut genom fönstret och mumlade för sig själv att det var ett då sätt av ungdomen å ha snöbollskrig utanför just hans fönster. Vål övertygad om att det var ungdomens fel, fyllde han öronen med bomull och sussade in.

Nästa morgon vaknade stockholmarna som vanligt men när de skulle titta ut genom fönstret bedrog dom sig inte lite. Vår vackra huvudsad syntes inte. Snön hade lagd sig över både kyrkor och stadshuset. Det ända man såg var den översta toppen av Nackasändarn. Den stack upp ett par centimeter över the ground. Ett flygplan med amerikanska turister passerade just över stan. Dess kapten sa till turisterna att nu har vi Stockholm rakt under oss och alla skrattade hjärtligt åt den humoristiska kaptemen.

De fiffiga stockholmarna började genast bygga tunnlar här å tvärs genom stan. Vild panik uppstod aldrig riktigt på allvar för alla trodde att det var en ploj av något slag. Kändisar blev intervjuade och allt vad de sa togs på allvar. Sven Lindahl trodde det var en ny istid, Putte Kock slutade tippa, vädergubbarna låvade sol å vår, sen fick dom kicken. Ulf Elving spelade "Man skall mula på varandra" å "Snörosen", Lars Skiöld sa att trafiken frusit fast vid Norrtull, Martin Olson sålde iskaffe, alla fick is i punchen, glasspriset sjönk, Sträng höjde skatterna på kylskåp, och göteborgarna garvade.

Men livet flöt vidare. Den efterlängtrade våren stod för dörren. Men en sak var oundviklig, vart skulle allt vatten ta vägen. Någon smart individ kom på att man kunde öppna portarna vid Slussen, men vad hjälpte väl det. Vattnet bara förökade sig och förknoppade sig. Det var vatten överallt. Folk hade vatten i kläderna, i håret, näsan, plånboken och i öronen. Båtförsäljningen gick lysande. Saab övergick till att tillverka båtar å kallade sig Saab, likadant gjorde Volvo men de behöll sitt gamla namn. På Marabou sa man att försäljningen av lakritsbåtar gått upp i höjden, men hallonbåtarnas försäljningskurva hade krypit under jord. Ni vet hallon de läcker...

Ja, folk rodde omkring i Stockholm. Importerade fiskmåsar från Hongkong trivdes som aldrig förr, våra egna hade ju som sagt frusit ihjäl. Många satt på sina tak och drog upp middan. Sportdykarna dök ner vid urmakaraffärer och gjorde inte så lite värdefulla fynd.

Men det roliga tog snart slut. Solen förvandlade vattnet till ånga och Stockholm till en torr (?) stad. Jorden hade blivit enormt bördig och gräset växte som aldrig förr. Svenson fick lov att åka gräsklippare till jobbet. Det var nödvändigt därför att gräset växte så otroligt fort. Bara efter ett par timmar stod det högt

(FORTS på SNÖN) Över alla och deras hus. Ja, man kan säga att det var en gräslig syn. Aldrig hade stan varit så grön och gröna blev det för var dag. 7.

Men det var några som trivdes, korna. De välfärdade från landets alla hörn in till Stockholm och började genast käka. Mjölproduktionen ökades med ett par miljoner % per vecka. Vi exporterade ofantliga mängder till utlandet oxå. Fransmännen försökte värva oss till deras klubb, EEC, men det var kalla handen.

Så började korna även att förknoppa sig och det föddes kalvar lite var stans i huvudstaden. En ko kunde föda en kalv var och varannan dag. Och kalvarna började oxå käka, de åt så mycket och fort att de växte upp till fullvuxna kor på ett par tre timmar. Alla hotelrum var uthyrda, föresten. Inte för att det hör till storyn, men det bör nämnas.

Ja, det var inte klokt vilket liv det var i Stockholm. Å göteborgarna grät. Nya förslag om värvning till olika handelsklubbar strömmade in, ett par tretton ex per dag. Köttproduktionen ökade oxå. Gräset växte, korna förknoppade sig, kalvarna åt, alla åkte gräsklippare och tunnelbanan syntes inte i grönskan....

Så vaknade jag av ett fruktansvärt dån utanför mitt fönster. Det var snö, snö och mera snö som helt enkelt vräkte ner. JABBY skrek jag....

Stefan Espmark SII-b

PS Iden till detta mästervärk fick jag från en otrolig dröm om snö och kalvar som hoppade omkring i Stockholm. Sen minns jag inte mer...DS

BIAFRA — ETT VÄLDTRÄGET LAND.

av Anders Jörle

Inbördeskriget i Nigeria är från början till slut ett tragiskt bevis på följderna av den forna kolonialismen och den nuvarande ekonomiska och strategiska stormaktsimperialismen. Det Biafranska folkets lidanden kan i stort härledas till dessa två likartade faktorer.

Allting började den 1 oktober 1960. Då bildades federationen Nigeria. Nationen blev en typisk produkt av brittiska teoretiker. Man fann det nämligen för gott att av den forna kolonin, som hade samma yttre gränser som dagens Nigeria, bilda en enda stat. Detta var ytterst obetänksamt. Det område som utgör Nigeria är nämligen ett av Afrikas mest splittrade. Där finns ett stort antal olika stammar med ett stort antal olika språk. I norr härskar konservativa muhamedanska feodalherrar, i söder fanns en utbildad kristen medelklass.

Meningen var att landet skulle styras av delstatsregeringar och en federal regering i samverkan. De tre stora delstaterna, Nord-Väst- och Östregionen dominerades av respektive Hausa-, Jouruba-, och Ibostammarna, med betydande minoriteter av de andra stammarna i varje provins. De tre stora partierna fick fäste i varsin av dessa regioner. Detta ledde till en tävlan om vilken region som skulle få det starkaste inflytandet i den federala regeringen.

Den konservativa Nord-regionen vann snabbt ett starkt inflytande. Den hade dock släpat efter i utveckling i förhållande till de övriga. Man blev tvungna att använda utbildad arbetskraft ifrån söder till sin administration. Bland andra Ibos kom att bilda en intellektuell överklass. Detta ledde givetvis till motsättningar och misstro (klassmotsättningar). I mitten på 60-talet blev det politiska läget ytterst labilt och en militärkupp gjordes i januari 1966.

Militären upplöste konstitutionen och förklarade att det federala systemet skulle upphävas. Detta utlöste svåra oroligheter i Nordregionen som skulle drabbas hårdast av en sådan reform. Förföljelser kom att riktas mot Ibos från Öst-regionen. Cirka 33000 människor dödades. Motsättningar uppstod också inom militären. Officerare från Nord fick makten i juntan. I rädsla för represalier flydde 2 miljoner tillbaka till Öst-regionen.

Den 30 maj utropades Öst-regionen som en självständig stat under

9.

namnet Biafra. Statschef blev Överste-löjtnant Ojukwu, tidigare provinschef för Öst-regionen och en av männen bakom militärkuppen 1966.

Efter att till en början ha varit framgångsrikt för Biafra, blev kriget allt bittrare. Detta kan framför allt skyllas på de Sovjetiska och Engelska vapensändningarna till Nigeria. Med egyptiska lego-piloter vid spakarna på ryskbyggda bomplan var det enkelt att urskillningslöst bomba sönder Biafra. Nigerianerna visade dessutom en stor skicklighet i konsten att andvända svälten som vapen. Man försökte tom stoppa Röda Korsets hjälpsändningar, en åtgärd som luktar krigsförbrytelse.

Ovanstående talar klart emot Nigerias uttalanden att man slåss för folkets väl. För man kan väl inte påstå att en regering kom, utan dåligt samvete, dödar 2½ miljon människor av sin nation arbetar för folkets väl. Det är relevantare att tala om utrotningskrig och folkmord.

Man frågar sig nu vilka motiv England och Ryssland kan ha haft för att delta i slakten. Denna fråga är mycket viktig eftersom de indirekt har bidragit, ja varit själva anledningen till att Biafra är krossat. Motiven är troligen de klassiskt imperialistiska. Dels att vinna inflytande i Afrika dels att komma åt oljan som British Petroleum måste överge och som delvis låg på Biafranskt område. Från att först ha skickat kanoner till slakten har England nu övergått till att skicka mat till Biafra. Men Wilson och den Engelska nationen kan aldrig suddas ut denna skamfläck med blodspengar. Det här man visar Biafranerna genom denna åtgärd är en skam.

Pravdas kommentar till krigsslutet, "Nu vet Nigerianerna vilka som är deras vänner". Det måste man instämma i. Särskilt de 14 miljoner som nästan varje dag under 2 år har utsatts för den rysk-stödda terrorbombningen, vet vad rysk vänskap vill säga. Att Biafranerna trodde på vad de slogs för behöver vi inte tveka om. Annars hade kriget varit slut för länge sedan. Men i stället slogs man till det bittra slutet. 2½ miljon människor har fått offra livet för Storbritanniens och Sovjets imperialistiska intressen och för att en hitleristisk militärjunta skulle kunna fortsätta att utöva makten över Afrikas folkrikaste nation. Detta är beklämmande. Men världen är orättvis på många sätt och stormakterna visar ingen medömkan för människors lidanden. Detta bevisas varje dag.

I VÅR KAMP FÖR FRED ÄR KAMPEN MOT IMPERIALISMEN I ALLA DESS FORMER VIKTIGAST. TY KRIGET ÄR EN PRODUKT AV NATIONERS STRÄVAN EFTER MAKT. IMPERIALISMENS UNDERGÅNG ÄR DÄRFÖR OCKSÅ KRIGETS UNDERGÅNG.

"PENDELHUMORISTEN" SLÅR TILL IGEN!

Denna gång med:

ETT BOKHANDELSBITRÄDES BETRÄKTELSE.

Så har då chefredaktör Jörle bett under-tecknad att i fortsättningen sätta sina tankar på pränt i spaltform varför jag härmed ber att få frånta mig allt ansvar för ovanliga avstävningar och mina artiklars estetiska utförande. Det stora flertalet Norra Latinare har väl genom några av mina kamraters omtänksamhet knappast kunnat undgå att märka att jag efter en viss tids övning råkat få körkort. Den långa historien om detta väntar jag med att vidare avhandla tills nästa nummer av Tidender utkommer (Så nu har Ni något mer än våravslutningen att se fram emot). Vad jag nu ska ta upp framgår med all önskvärd tydlighet av rubriken här ovan.

Dom av Er som känner mig vet med all säkerhet redan att jag extraknäckar på en bokhandel. För alla Er andra har jag alltså (Hrm) talat om det nu och jag kan övergå till att tala lite om hur livet i en bokhandel gestaltar sig. Vi kan till att börja med konstatera att allt skulle gå perfekt och det skulle vara ett paradiset att jobba i affär om man bara slapp alla dessa kunder som springer omkring och rotar och stökar i alla omsorgsfullt sorterade varor. Men så kan vi fortsätta med att konstatera att så väl är det inte - istället springer det omkring massor av kunder i alla de storekar och former och frågar efter underliga saker. Förtjänar att nämnas gör den dam som kom in och ville ha sex stycken vita böcker, arton centimeter höga och med guldtryck på ryggen - det gjorde inget vad de handlade om; hon hade nämligen en tom plats i sin bokhylla där dylika böcker skulle passa bra. Vid ett sånt tillfälle (det var inte min ide med spalter) börjar man tvivla på svenka folkets läsintresse! En annan kund kom in under juluschen för något är sen och frågade "Har Ni en totemask?". Hon fick till svar: "Nej, jag ser faktiskt ut så här!" och så var vi en kund fattigare. En annan kund jag aldrig har återsett var den man som stack in huvudet och frågade "Säljer Ni

böcker här?" varpå halva expeditstyrkan vred sig av skratt runt kassaapparaten - medan övriga kunder såg särdeles konfunderade ut.

När de falska hundralapparna var populära kunde många bli en aning förvånade när jag tog deras sedlar, bet i dem, höll dem mot dagsljuset och krafsade fram den lilla silvertråden för att slutligen efter dessa väl genomtänkta procedurer förpassa dem till kassaapparaten. Det finns kunder som har dille på att betala med tvåöringar och det finns kunder som har dille på att inte betala alls - När det står ett tjog kunder omkring kassan och väntar på sin tur kan man faktiskt ibland fråga sig vilken av dessa kategorier som man föredrar.

En av de första dagarna jag arbetade lyckades jag med den stora bedriften att på den idiotsäkra kassaapparaten slå in 90000 istället för 9 kronor till revisorernas förtvivlan. En rolig lek som man kan leka varje kväll vid kassaräkningen är "Gömma kvittot" varvid kassan inte stämmer. Det brukar alltid vara lika fascinerande att se och höra kassaräknaren när han då springer runt i butiken. Numera har man faktiskt efter några år i branchen lärt sig en del - man står och bugar och säger "Tack, tackar, tackar, tack så mycket, tack, tack! osv." och så svarar kunden ungefär likadant. Bland det viktigaste jag lärt mig är dock hur man lyckas förmå de ibland besökande försäljarna att bjuda på kaffebröd. Man gör helt enkelt bara som så att man ser till att dom är inom hörhåll och så säger man "Jaha ja, nu är det kaffedax. Undrar vem som bjuder på bröd idag då?" eller "Jaså, är det tomt i kaffebröds-kassan nu igen?". Sen känner dom sig så illa tvungna att bjuda oss om dom ska få något sålt.

I alla dessa vilda strejkers tidevarv kan jag nämna att jag och ytterligare en anställd häromdagen ställde oss i ett hörn och sympatistrjekade med gruvarbetarna. Vi återvände inte till jobbet förrän chefen kom och meddelade att det var lunchdax. En rätt vanlig företeelse är att någon kommer in och frågar något i stil med "Har Ni en bok som var så här stor och lite grön och handlade om något? Jag minns inte riktigt om vad men att den handlade om något och var lite grön, det är jag övertygad om!". Vid sådana tillfällen ser man troligtvis snarare ut som ett frågetecken än som ett bokhandelsbiträde. Liksom alla ärevärdiga boklådor har även den där jag arbetar en porr-avdelning. Den kan ge upphov till visse komplikationer som t.ex. när en äldre dam kom in och skulle köpa en trädgårdsbok. Hon hittade en

EN ARBETARE

En dag, ett år, kanske just nu. Föds "han", arbetaren. Ett skrik på allmänna BB, och modern har fullgjort sin "plikt" till vårt "fina" samhälle. Alla har ju samma chans, säjs det. Men inte detta barn, för hur ska han klara sig mot alla intellektuella föräldrars barn, de barn som under sin uppväxttid har en så kallad gynsam uppväxtmiljö. Som har föräldrar som kan hjälpa till i studierna, tillgång till de rätta böckerna och använder det rätta språket i hemmet.

I skolan ska pojken kämpa mot de gamla fördomarna, i hemmet ska han kämpa mot sina epna föräldrars vilja, att han ska så snabbt som möjligt ut i förvärvslivet. (Till en dålig och lågavlönad plats.) Efter grundskolan står han där med vetenskapen om att för att få en välavlönad plats måste han vidareutbilda sig på gymnasium. Samtidigt vet han att föräldrarna vill och behöver en som hjälper till att betala hyra, mat och annat. Visst vet han att det finns Studielånen och sånt, men räcker det till att betala hemma plus att samtidigt hänga med i sina kamraters nöjesliv och statusjakt. (tex. köpa kläder, gå på de rätta klubbarna, röka och så vidare). Han gör nog som många andra, börjar jobba.

Ett tryckeri, sju till fem, fem dagar i veckan. Klockan sex ringer väckarklockan, morgonen börjar med en kopp kaffe och en ciggarett, halv sju går bussen. Han får ståplats som vanligt, ser samma ansikten, alla verkar lika trötta som vanligt. Alltid lika rörigt vid avstigningen, och sen den långtråkiga promenaden till en ny lång arbetsdag. Stämplar in i tid, möts av oväsendet som säger att arbetskamraten har startat maskinen. Han stannar i dörren och tänker på vad han ser, "maskinen med sin underlydande".

Blir under dagen inkallad till sin chef, som säger att de har fått ett brådskande arbete som måste göras tills i morgon. Han opponerar sig därför att han har ett fackföreningsmöte samma kväll. Får till svar att om inte jobbet var klart nästa dag så var det lika bra att han i fortsättningen bad att hans fackförening skulle föda honom.

Jobbet blev klart.

Han hade ju i alla fall inte betalt den sista fackföreningsavgiften.

När klockan slår fem, tystnar den högljudda maskinen och arbetaren skyndar till sin buss. Som vanligt får han stå, runt omkring honom finns de vanliga grå människorna. Bussen stannar alldeles utanför det gråfärgade betonghöghus där han har en modern 4 etta. Trött som han är så blir det bara en enkel måltid på färdiglagad och dyr mat.

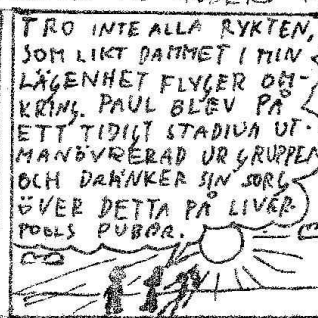
Halv åtta slås TV:n på, för nyheterna måste han se. Synd att de använder sig av så många svåra ord, annars tycker han om att se andra delar av vår värld. Han tycker också att det är rätt att vi, med vårt "fina" samhälle ska hjälpa utlän- länderna ur deras problem, med hjälp av våra erfarenheter från den tid då vi hade det svårt. Men han tycker därimot inte att vi ska skicka för mycket pengar, för då blir de bara bortskämda och tror att de kan ligga på sofflocket i stället för att

F J Ä R I L E N

I en liten ask hade jag en fjäril en gång
 Den var stor, blå-röd och mycket vacker
 Varje dag hördes glatt från min ask en sång
 Jag hade den (som) i en liten ask
 Jag levde på den, den var mitt hopp
 En stjärna som ledde och visade vägen
 Men just idag var det plötsligt stopp
 Jag skulle titta in i min ask
 — Bortflugen, tagen av vinden som ett löv
 Vinden norrifrån, den kalla, nakna vinden
 Man undrar ej var den flög sin kos — man vet
 Det finns många askar, men få fjärilar
 Det vill jag aldrig tro, men dom säger jag måste
 Endera dan kommer kanske den igen, nej jag ...
 Bara fantasier, bara drömmar den kommer aldrig, aldrig igen
 Den är nära men jag får inte röra den, bara se, knappt det
 Fjärilen är mitt hopp
 Hoppet har dött, snart är det min tur
 Skall jag dö, tyna bort, lämna in eller skrika
 Eller skall jag kämpa vidare, tiåls en dag
 En NY fjäril kommer flygande på min himmel
 Min gamla fjäril har jag snart glömt
 Glömt för att jag skriver
 Skriver och tänker på annat
 Är det verkligen så? på denna korta stund? har jag redan glömt?
 Tre korta minuter tog det att skriva detta..... och redan!
 Innan jag började skriva saknade jag min fjäril!
 Nu — inte ett spår
 Kan ingen människa svara mig?
 Kan man M-O-G-N-A på tre minuter
 Tydligen!

Benjamin Braddock

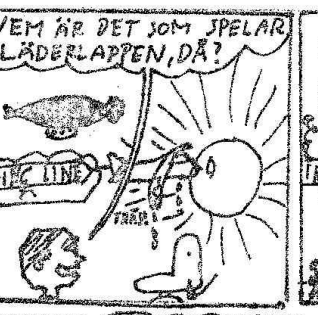
JAN RÄV

JAN RÄV

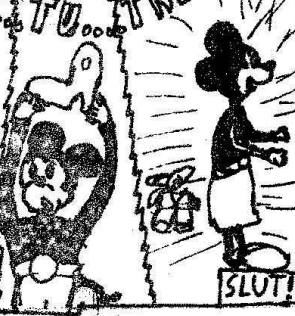
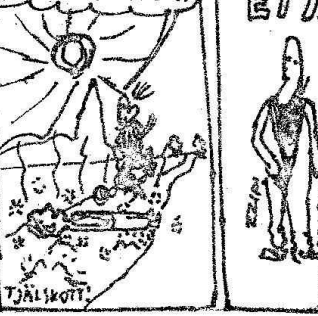
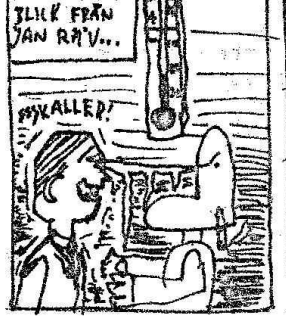
JAN RÄV

JAN RÄV

JAN RÄV

GRUVARBETARSTREJKEN

Vid sekelaskiftet sköttes gruvdriften i de norrbottniska malmfälten av två självständiga och ganska små aktiebolag, AB Gällivare malmfält och Luossavaara - Kiruna-vaara AB. Redan 1903 uppslukades dessa bolag (aktiemajoriteten förvärvades) av den blivande giganten inom svensk gruvhantering, TGOJ, trafikaktiebolaget Grängesberg-Oxelösund. TGOJ var ett holdingsbolag som då behärskade järnmalmgruvorna i Grängesbergsområdet och dessutom järnvägarna till kusten. Undan för undan monopoliserades sedan gruvdriften i Sverige och TGOJ blev en av Sveriges mäktigaste trustar, med kontroll över malmfälten i Bergslagen och Norrbotten.

Så småningom framtvingades ett statligt delägarskap i driften i Norrbotten (LKAB) och 1957 övertog staten aktiemajoriteten (95,7 %) i LKAB. En mindre post aktier ägs fortfarande av Grängesberg-bolaget, dvs TGOJ.

Lönkostnaderna har för tjänstemännen, under tiden 1957 - 1965, ökat med 80%. Medan de för arbetarna i Kiruna ökat med 30% och för arbetarna i Malmberget med 20%.

1959 producerade LKAB 13,54 milj. ton malm med 7980 man i arbete. 1968 tog man ut 25,48 milj. ton malm med 7000 man i arbete. 1969 fanns det ännu färre man i arbete, men då tog man ut 28,5 milj. ton malm. 1000 man har man rationaliserat bort men ändå har man fördubblat produktionen genom att de som inte bortrationaliserats har fått öka sin arbetstakt. En sådan "rationalisering" kan inte vara förnuftig ur arbetarklassens synpunkt, när det samtidigt går 12 000 arbetare arbetslösa i Norrbotten.

Strejken började den 9 dec. med att ca. 35 arbetare sittestrejkade. Strejken spred sig snabbt. Den 10 dec. är Svappavaara-arbetarnas andra strejkdag. Vid 15-tiden är även Kiruna-arbetarnas strejk total. Torsdagen den 11 dec. är Malmberget och Luleå-arbetarnas första strejkdag. Sammanlagt strejkar nu ca. 5000 arbetare i absolut enighet. Tisdagen den 16 dec. återupptas arbetet i Luleåhamnen för att inte arbetarna i Norrbottens Järnverk ska permitteras p.g.a. råvarubrist.

Varför är det en såk. "vild strejk"?

Paragraf 4 i kollektivavtalslagen säger: "Arbetsgivare och arbetare, som är bundna av kollektivavtal, må under den tid avtalet är gällande icke vidtaga arbetsinsättelse /lockout eller strejk/, blockad, bojkott eller annan därmed jämförlig stridsåtgärd."

Kollektivavtalslagen innebär alltså att arbetarna berövas ett av sina främsta vapen i kampen mot företagsägarna: STREJKVAPNET

Men en företagsägare kan när som helst - dvs när det inte längre lönar sig för honom - lägga ner ett helt företag och avskeda alla anställda.

En arbetare kan utan vidare omplaceras inom ett företag och i praktiken avskedas eller få sänkt lön.

NÄR KAN ARBETARNA AVSKEDA EN MISSHAGLIG FÖRETAGSLEDARE?

Arbetarna har ofta klagat på den dåliga kontakten med LO. Jag ska kort försöka beskriva hur LO styrs.

Beslutanderätten när det gäller frågor om att godkänna eller förkasta ett avtal ligger inom varje förbund (Metall, Fabriks, Byggnads etc.) hos förbundsstyrelsen. Likaså varje beslut om strejk eller annan stridsåtgärd. Detta är ett villkor för att ett förbund skall få vara medlem i LO. Avtalsomröstningar förekommer, men de är endast rådgivande åt förbundsstyrelsen.

Men inte heller det enskilda förbundet/förbundsstyrelsen kan fatta beslut på egen hand. Varje beslut om stridsåtgärd som rör mer än 3 % i förbundet (alltså 3 % av t.ex. Metalls medl.) dvs varje strejk av betydelse, t.ex. i en avtalsrörelse, varje sådant beslut måste godkännas av LO-ledningen. Således kan inte t.ex. textilarbetarna genom majoritetsbeslut inleda en strejk utan att först Textils förbundsstyrelse och i sista hand LO-ledningen godkännt den, och därmed också det socialdemokratiska "arbetarpartiet" och regeringen p.g. av de intima förbindelserna mellan LO-ledningen och sossarna.

Exempel: Vid avtalsomröstningarna 1954 bland hamnarbetarna höstade 90 % mot avtalsförslaget. Trots detta godkände transports styrelse avtalet eftersom medlemmarna endast var rådgivande. Följden blev en löpeld av "vilda strejker" följda av en våg av åtal mot dem som strejkade (eftersom det var olagligt enligt kollektivavtalslagen). FÖRBUNDSSTYRELSEN BESLUTAR, MEDLEMMARNA GER RÅD

Var står LO?

I gruvarbetarstrejken står LO-ledningen, gruvindustriarbetarförbundet och LKAB på samma ståndpunkt: Inga förhandlingar under det att strejken pågår. De försöker alla att tala gruvarbetarna "till rätta" och försöker på alla sätt att stoppa strejken. Att LO-ledningen eller gruvindustriarbetarförbundets ledning

inte har något stöd från gruvarbetarna är klart. Fackförbundsledningen kan därför inte tjäna som förhandlingspart i konflikten. Det kan endast gruvarbetarnas egna representanter i strejkkommittén göra. De är demokratiskt valda på strejkmöten där ca. 50000 gruvarbetare samlats.

I denna situation går LO- och gruvförbundsbyråkraterna öppet in för att splittra enigheten bland gruvarbetarna. LO:s tidning Aftonbladet sprider ut lögnen om strejkläget: "Strejkkommittén har uppvisat en total oförmåga och en total ovilja när det gäller att driva förhandlingar som kan leda till meningsfulla resultat"...

"Den s.k. strejkkommittén är inte kapabel att förhandla överhuvudtaget" (AB den 9.1)

Strejkkommittén har ända sedan strejkens första dag ständigt framhållit att man vill ha omedelbara förhandlingar, men varken fackförbundsbyråkraterna eller IKAB erkänner deras rätt att förhandla.

All denna förvridda information (som bl.a. AB ger) om strejken, har ett bestämt syfte: Att undergräva strejkmoralen och enigheten bland gruvarbetarna, för att göra strejken till ett misslyckande. Samt att svartmåla gruvarbetarnas kamp, för att förhindra solidariteten mellan gruvarbetarna och majoriteten av svenska folket.

STÖD GRUVARBETARNAS KAMP !

pg 65 280 malmberget

pg 65 360 kiruna

(några av de första styckena i artikeln
är tagna ur STORMKLOCKAN)

H.T. s2a

GRUVA

(forts. på EN ARBETARE)

jobba. Jobba måste man ju.

När någon frågar varför hans gamla skolkamrater har så fina jobb, de slutade ju samtidigt med honom. Tex. Jakop Wall som arbetar som direktörsassistent på den stora firman Wall AB, vet han inte riktigt vad han ska säga. Om han inte minns fel så var Jakop sämst i klassen.

Men så är livet, för om detta hade varit fel skulle väl någon ha ändrat detta system, eller hur?

Stig Nordgren

Lötskolan/F1c

bok vid namn "Den doftande trädgården" men efter att ha tittat på bilderna en stund kunde hon konstatera att det var allt annat än en trädgårdsbok.

Under julruschen försökte jag testa de svenska konsumenternas reaktioner och dom visade sig ligga kring nollpunkten. Inte en enda reagerade när jag istället för att fråga "Vem var det sen?" sa "Var så god och skölj - Nästa!". Vid jultiden tog jag även med ett av mina band och spelade i butiken. Det var ett band med partymusik och det kunde uppstå svåra intressekonflikter när någon bibliofil stod försjunken i en poesibok och helt plötsligt överfölls av en skrälande "Born to be wild". Ännu mera synd var det om mig när jag skulle transportera en redig bunt tior och hundralappar genom butiken och naturligtvis lyckades tappa hela serven och sen fick ligga och rafsra pengar från golvet och ur papperskorgar.

Skämt åsido, som frukthandlaren lär ha sagt, det är roligt att jobba i en bokhandel - man träffar en massa folk, får tillfälle att läsa en hel del och finansierar sina nöjen. Med tanke på att Chefredaktören och hans gossar är många fler än jag så vågar jag mig inte på att göra någon gratisreklam genom att tala om bokhandels namn. Men om jag säger så mycket som att den ligger någonstans i Jakobsberg och att det bara finns en bokhandel i Jakobsberg, så vet ni i alla fall ungefär var Ni ska söka!

Högaktningsfullt!

Göran Rännefors

SE BARNEN DE SMÅ

Se barnen de små
till sin skola de gå
i gryning så gråblek och frusen
Dem återstår blott
acceptera sin lott
och knega iväg mellan husen
De lär för sitt liv
utan alternativ
Dem tycker jag synd om till tusen
/Kajenn, Sv.D./

MEDDELANDE FRÅN REDAKTIONEN

Manusstopp för nr 7 ons 11/2.

Bidrag inlämnas till Olle Staaf NIIc

eller Anna-Lena BratttSIIa. Ren-

skrivna !

I redaktionen sitter:

för layouten svarar Anna-Lena BratttSIIa

Olle Staaf NIIc

för övrigt svarar Robert Schött NIIb, P

Peter Nilsson HsIb

Anders Myrsten HsIIIb

Hans Hise NIIc

Anders Jörle SIIa

0

Skrivit har Göran Rännefors, Inger Ekroth, Eva Eneroth, Hans Temrin, Arne Jarrick, Stig Nordgren(Lötskolan), Stefan Espmark, Märten Rosengvist, Gun Sarhed, Benjamin Braddock, Anders Jörle, Hans Hise, Hans von Schreeb.

Tecknat har Karin Östberg HsIb och Olle Staaf NIIc